

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

IX S. Dagobertvs num filius Childeberti Regis? An Dux aliquis Francorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

tum, modò sub ipso altari situm esse, in eâque ecclesiâ XIV Kalendas Februarij anniuersarias pro eo preces hodieque celebrari.

I X

S. DAGOBERTVS, *an filius Childeberti Regis? An Dux aliquis Francorum?*

ALij contrà DAGOBERTVM vltimum filium Childeberti eum esse putant, quem Sathanacenses Martyrum honoribus celebrant. De quo Theodericus monachus Epternacensis, quem ferunt anno CIÖXCII res gestas Regum atque Imperatorum collegisse, ita scribit: *Anno verò IOCCXV DAGOBERTVS Rex anno V regni sui in Cortiâ siluâ occisus, Sataniaco sepultus est.* Eodem, quo Theodericus, seculo floruit Albericus Trium-Fontium monachus, cuius in Chronico ista narrantur ad annum IOCCXIV: *Mortuo Childeberto Francorum Rege, post annos XVII, & in abbatiâ S. Stephani de Cauciaco sepulto, quidam filius eius Chlodoueus, qui & DAGOBERTVS, regnat annis IV.* Anno deinde IOCCXIX: *DAGOBERTVS Iunior Francorum Rex à quodam filiolo suo in siluâ martyrizatus, iacet apud Sathanagium.* Edidit hæc duo testimonia Alexander Wilthemius in eruditissimo Commentario ad Acta S. DAGOBERTI Regis Francorum & Martyris.

Videntur Acta illa seculo Christi XII, & à Gorziensi forsitan quopiam monacho ad suos Sathanaci degentes, scripta. Nam in Prologo ait se à *Fraternitate Satanagensi flagitante rogatum, aggredi arduum opus de gloriosi Regis DAGOBERTI actibus...* quia, ut S. Benedictus ait, *Obedientia que maioribus*

præbetur, Deo exhibetur. Prætereà obseruat Wilthemius in Appendice pag. 80, ex quo sub Brunone Treuirorum Archiepiscopo, (qui sedit ab anno CIOCH ad annum CIOCXIV) Sathanaci pro Canonicis locati sunt Gorzienses cœnobitæ, hos paræciis Sathanacensi & Mosacensi vicarios Presbyteros Curatores dedisse, eisq; stipendium & vectigalia constituisse: sed exinde supergredientibus Presbyteris stipendij vectigaliumq; decretorum modum, Brunonem Archiepiscopum, re ad se delatâ, denuo intra modum Presbyteros factis tabulis coërcuisse, ac dein anno CIOCLVIII Hillinum Treuirorum Archiepiscopum Isembaldo Gorziensi Abbati firmanisse Sathanacensem cellam, & quid Pastor Sathanacensis, quid Mosacensis, quid cella Sathanacensis inuicem iuris haberent, sanxisse, atque etiam paræciam ad Balim vicum, assensu Brunonis eius regionis Archidiaconi, D DAGOBERTO donauisse, conditis tabulis Augusta Treuirorum. Hæc ibi: è quibus constitutæ in cellâ Sathanacensi fraternitatis monachorum Gorziensium tempus penitus eruitur, quando illorum rogatu Acta S. DAGOBER-TI arbitramur non tam scripta, quàm absque iudicio temerè congesta. Nec mirum: præfatur namque auctor se actus illius nequaquàm alicubi scriptos nactum esse, imò eos à memoriâ hominum viuentium penitus recessisse. Non ideo tamen comminisci quæ scriberet, ei licebat. Quid suspicari fas sit, inde iudicium esto.

Natus traditur DAGOBERTVS, regnante auo Theoderico, diebus quoque germanorum suorum Lotharij & Hilderici, quasi hi tres fratres simul regnassent. Mortuus est Chlotharius anno IOCLXXV, vel IOCLXXVI, Childericus IOCLXXIX, cui successit Theodericus, vitâ functus an. IOXCIV, relictis, vt supra demonstratum, duobus filiis paruulis, Chlodoueo III, & Childeberto, qui fratri an. IOXCVIII successit, admodum adhuc adolescens infraque pubertatem, vt necesse sit DA-

GOBER-

GOBERTVM non ipso regni initio fuisse natum. Neque verò Childebertus filium DAGOBERTVM S. Bathildi auix suæ, iam pridem tempore Theoderici Regis mortuæ, commendauit in Calâ monasterio moribus piis instituendum, neque sedecim annos regnauit Childebertus, sed solùm tredecim. Dein DAGOBERTVS Remis apud Austrasios in Regem sublimatus traditur, & quidem *benedictionem adeptus regia dignitate ab Archipræsule Sedus Remensium, nomine Landone.* Sed qui isti Ecclesiæ præfuerat tempore S. Sigeberti Regis Austrasiorum, quo tum mortuo eam rexerunt SS. Niuardus, Reolus, & Rigobertus, à Carolo Martello, post obtentam de Chilperico DAGOBERTI successore & Raganfrido, Vinctici in pago Cameracensi, anno MCCXVII mense Martio, victoriam, in exilium pulsus, vti narratur in eius Vitâ IV Ianuarij cap. 4. Imò à DAGOBERTO obtinuiffe S. Rigobertum priuilegium immunitatis suprâ diximus.

Sed pergit auctor quo cœpit pede: ac Synodum ait à DAGOBERTO Rotomagico actam esse, in eâ refedisse Regem, cum Pontificibus, Comitibus ac Palatinis suis: adfuisse Hugonem, filium Drogonis, Abbatem Fontanellensem, repetisse Floriacum monasterium ab auo Pippino ædificatû, & Fontanellensi cœnobio, confirmante Childeberto Rege, subiectum; sed nuper ab Hilderico Maiore-Domus iniuste ablatum. Diximus suprâ, monasterium illud à Pippino & Plectrude extructum esse, eique datum Rectorem Bainum Abbatem Fontanellensem. Huic Baino successit Benignus, & præfuit toto eo tempore quo DAGOBERTVS regnauit, vti priuilegia donationum suprâ relata clarè conuincunt: inter quæ vnicum est ipsius Hugonis, aliud Regis DAGOBERTI anno V regni mense Iunio signatum. Deiecto autem de regimine monasterij Benigno, Wando monachus, filius Bal-

drici subrogatur : quo postea Traiectum in exilium iussu Caroli Martelli victoris ablegato, restitutus Benignus, praefuit ad an. 1000xxiii, mortuus mense Ianuario, celebrata e-
uindicatione villa Monticelli anno III Theoderici Regis XIV Ka-
lend. Augusti, Tulpiaco castro. Huic Benigno tandem subro-
 gatus Hugo, rexit monasterium Fontanellense *annis IX, men-*
sibus II, diebus XIII, ac sanctè decessit *VI Idus Aprilis anni*
 1000cxxx. Hinc alij diiudicēt de Hilderico Maiore-Domus,
 & illustri eo Concilio apud Rotomagenses habito, quorum
 nulli antiquiores scriptores meminere. De Synodo Rotomagen-
 si sub Theoderico Rege auo huius DAGOBER-TI
 ab S. Ansberto Episcopo Rotomagensi collecta agemus
 infra.

Prosequitur auctor acta DAGOBER-TI, quem ait à S. Wil-
 librordo in Frisiam euocatum, cum Duce Carolo Martello,
 & magno Francorum exercitu eò venisse, Radbodum in
 Daniam vsque expulisse, & S. Willibrordum in Sede Ponti-
 ficatus relocasse. Neque hæc credibilia: nam DAGOBER-
 TUS anno v regni, Christi 1000cxv, v Iduum Iuniarum, die
 Dominica, vti supra demonstrauius, habebat adhuc The-
 odaldum, siue Theobaldum, filium Grimoaldi, aule suæ Pre-
 fectum, seu Maiorem-Domus: quem deinde amotum reli-
 quosque Austrasios bello persecutus, prælio confligit in
 Cociâ siluâ: assumpsit Raganfridum Maiorem-Domus,
 fœdus iniit cum Radbodo Duce Frisiorum contra Caro-
 lum Martellum tum Austrasiorum Ducem factum, & eo-
 dem anno obiit. DAGOBER-TI successor Chilpericus anno
 sequente 1000cxvi cum Raganfrido, suppetias ferente
 Radbodo, in Coloniensem agrum perrexit, ac cladem in-
 tulit Carolo Duci, ab eo in reditu maiorem passus. Hinc oc-
 casio arrepta adscribendi iter Coloniense DAGOBER-TO.

Cuius

Cuius martyrium persuasurus auctor, fingit venationem DAGOBERTI apud Austrasios in filuâ Scorciâ siue Scoriâ, eiusque illic dormientis somnium, quod S. Gunthramno alij adscribunt.

Et hæc de Vitâ DAGOBERTI ibi relatâ. Eius martyrium subnectitur, aliquantò accuratiùs descriptû in Martyrologio MS. Adonis, quod auctum extat, in monasterio S. Laurentij iuxta Leodium: vbi hæc leguntur ad xxiii Decemb. *Eodem die passio S. DAGOBERTI Regis Francorum, qui quadam die pergens venatum in saltu Vnaurensi, plenus Spiritu sancto, in loco qui dicitur Scortias, tribus millibus distante à fisco Sataniaco, in quo ipse orabatur, à filiolo suo, nomine Ioanne, decimo Kalend. Ianuar. martyrizatus est, & ab Angelis deportatus est ad societatem sanctorum Martyrum.* Hæc ibi, in quibus nonnulla sunt ab auctore Vitæ S. DAGOBERTI non animaduersa: DAGOBERTVM illum morari solitum Sathanaci: Scortias tribus millibus à Sathanacensi fisco distare: nomen filioli fuisse Ioannem. Ædificatum est illud S. Laurentij iuxta Leodium vrbem monasterium à Reginardo Episcopo Leodiensi circa annum cixxxvi; in quo eodem xi & sequenti xii seculo litterarum studia admodum floruerunt. Ibi dicitur prima ara erecta ad honorem S. Thomæ Cantuariensis ab Everlino x Abbate, qui post annum cixcxxx, quo ille martyrij palmam est adeptus, vixisse traditur ad annum cixcxcii. Huius interim martyrium recentiori manu memorato Martyrologio inscriptum erat, vt saltem ante illud tempus videatur collectum, & antiquiore etiam manu hinc inde auctum.

Hæc ferè de S. DAGOBERTO occurrere, de re totâ aliorum esto iudicium. In diplomatis Ducum Godefridi
Barbati

DE TRIBUSO DACOBERTIS I

Barbati & Godefridi Bullonij supra relatis, nulla regia dignitatis mentio est, & in fisco Sathanacensi eum morari solitumiam diximus, vt videatur Dux aliquis Francorum fuisse, & forsitan e regio sanguine prognatus.

LIBER